

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุม
วิชาการระดับชาติ “การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน
ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0”

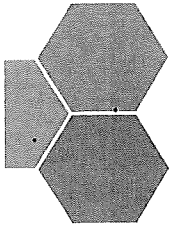

15th Anniversary
Faculty of Management Science
Silpakorn University

รายงาน
ประชุมวิชาการ
Proceeding

หนังสือรวม
บทความวิจัย

บทความ
ทางวิชาการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

คำสั่ง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ๑๑ / 2561

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงของบทความวิชาการ (Peer Review)

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ

ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ

"การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

ด้วยคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรและเครือข่ายทางวิชาการ 6 สถาบัน กำหนดจัดให้มีโครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ หัวข้อ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0" ในวันที่ 19 - 21 เมษายน 2561 ณ โรงแรมดุสิตธานีหัวหิน จังหวัดเพชรบุรี โดยจะมีการนำเสนอผลงานทางวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและบุคลากรจากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสมตามเกณฑ์ในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ จึงขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงของบทความวิชาการ (Peer Review) เพื่อพิจารณาผลงานดังกล่าว ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

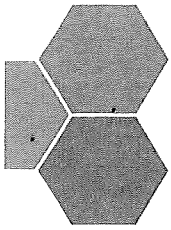
ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ไพบุลย์ ช่างเรียน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วินทร์ สังข์รักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทรา ณ ถลาง	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
7. รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา สังข์พันโรจน์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธรร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชชกุล	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัชรา วรณสืบเชื้อ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
12. รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุดจรง	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์เนาวิน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิวดา กมลเวชช	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุดจรง	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิรมิตรัฐ รัตนพงษ์ภักดิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ก้องเกียรติ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนนา พิษิตปัจจา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤดี หงษ์ตระกูล	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน ภูจินาพันธ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.พิณิตพันธ์ บริพัตร	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี คุ่มสุภา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีโรจน์ เสงฎาลักษณ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรามา สุทธิรินทร์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิภา พงษ์วาทิ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ อิศระชัยยศ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนต์สิทธิ์ พานแก้ว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกพิชญ์ ชินะชาย	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภักดิ์ คลังระหัด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นภานท์ หอมสุต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
42. อาจารย์ ดร.จันทนา สุทธิจารี	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
43. อาจารย์ ดร.จิตพันธ์ ขุมเกตุ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
44. อาจารย์ ดร.เจตพล ดวงสงค์ต์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
45. อาจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
46. อาจารย์ ดร.ชนิทร เพ็ญสุตร	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
47. อาจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครกะวณิชชา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
48. อาจารย์ ดร.จิษณพจน์ ศิริโชตินิศากร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
49. อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
50. อาจารย์ ดร.นนท์ น้ำประทานสุข	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
51. อาจารย์ ดร.ปริญญา หรุ่นโพธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
52. อาจารย์ ดร.ปิยะวัต โรหิตารขุน	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
53. อาจารย์ ดร.พนัษกร สิมะขจรบุญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
54. อาจารย์ ดร.ภัสรินทร์ พงษ์เถื่อน	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
55. อาจารย์ ดร.รวีวรรณ แพทย์สมาน	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
56. อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทะกุล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
57. อาจารย์ ดร.รุจาดล นันทชารักษ์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

58. อาจารย์ ดร.วรพงศ์ ตรีการศิรินนท์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
59. อาจารย์ ดร.วิระ หวังสังจะโชค	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
60. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์ไพฑูริย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
61. อาจารย์ ดร.สรวรยา ธรรมอภิพล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
62. อาจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
63. อาจารย์ ดร.อรธรรมา ไวยมุกข	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
64. อาจารย์ ดร.อัศราชัย เสงมณี	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
65. อาจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
66. อาจารย์ พันตำรวจโท ดร.ไวพจน์ กุลาชัย	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
67. อาจารย์ชอุษณ รุอดรักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
68. อาจารย์นาดยา ยู่คง	คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
69. อาจารย์มานิตา หนูสวัสดิ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
70. อาจารย์รัชกร วชิรสิโรตม	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
71. อาจารย์วรพล พิณิช	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
72. อาจารย์สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ ศิริสรธีรวิญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.นพรุจ สักดิ์สีร	คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. รองศาสตราจารย์ ธโสธร ด้วงทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฏา พรธมฉาย	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม เพ็ญภินันท์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงคร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล ใจจริง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินาร์ บุญธรรม	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนศักดิ์ สายจำปา	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตี มณีกาญจน์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จันทร์โรจน์กิจ	คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา ชูมนาเสียว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญาณ์ นักพ็อน	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงศ์ ลีลากิจไพศาล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชรินทร์ อินทร์พรหม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพิชารภณ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงษ์	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพ็ชร	คณะพาณิชย์ศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมภา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุชญา น้อมเนียน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

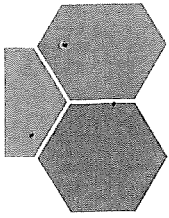
22. อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ สุวรรณศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
23. อาจารย์ ดร.กฤษณ์ รัชชาติเจริญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล
24. อาจารย์ ดร.ไชยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
25. อาจารย์ ดร.ปรีรัตน์ ชินโชติ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
26. อาจารย์ ดร.วิชชาญ จุลหริก	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
27. อาจารย์ ดร.สีบวงค์ กาทวงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
28. อาจารย์ ดร.สุจิตรา เขียวศรี	วิทยาราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
29. อาจารย์ ดร.สุระมงคล นิมจิตต	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
30. ดร.จิรภิญญา สันนิมางกุล	สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
31. ดร.สุติกรณ์ ยาวีไทย	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
32. ดร.ประสิทธิ์ เขียวศรี	สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
33. ดร.พิทักษ์ ปิกษานนท์	นักวิชาการอิสระ
34. ดร.รัชนิภา สายอุบล	สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง
35. ดร.ศรวิชา กฤดาธิการ	นักวิชาการอิสระ
36. ดร.สุหิตตา ไพบูลย์วงศ์สกุล	ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
37. ดร.อภิชาติ กิตติศักดิ์นาวัน	เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
38. อาจารย์เทิดศักดิ์ ทองแย้ม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
39. อาจารย์รัตนากร นามวงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
40. อาจารย์วัลย์ลักษณ์ อมรสิริพงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

พลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
THE DYNAMICS AND EXISTENCE OF THE PRODUCTPALMYRA PALM IN THE
COMMUNITY
BANLAD DISTRICT, PETCHBURI PROVINCE

บุญยวีร์ ศิริวัฒน์

Bunyawee Siriwat

ธิดาทิพย์ ปานโรจน์

Tidathip Panrod

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Department of General Business Management, Faculty of Management Science, Slipakorn University

อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Teacher, Faculty of Management Science, Slipakorn University

Corresponding Author

E-mail: bunyawee.mo@gmail.com

tidathip@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่ และศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีปรากฏการณ์วิทยาผลการวิจัยพบว่า ผู้นำชุมชนรวมกลุ่มเพื่ออนุรักษ์วิถีชีวิต และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้คนมาศึกษาการทำตาลโตนด การเปลี่ยนแปลงคือ ผู้ประกอบการมีจำนวนลดลง นิยมไปทำงานต่างถิ่น จำนวนต้นตาลลดลง เพราะการแปรรูปโดยใช้ประโยชน์จากทุกส่วนของต้นตาลเป็นการเพิ่มกำไร วัสดุอุปกรณ์ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป จากวัสดุธรรมชาติเป็นไฟเบอร์ ปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่ คือ ต้นทุนในการปลูกไม่สูง ดูแลง่าย ให้ผลผลิตในระยะยาว สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เหมาะสมแก่การปลูกให้มีรสชาติหอมหวานกว่าที่อื่น ความมีชื่อเสียง ทำให้ลูกค้าไวใจในคุณภาพ ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา คือ แรงงานไม่เพียงพอ จึงเกิดการคิดค้นการเก็บตาลให้สะดวกและปลอดภัยมากขึ้น ผู้บริโภคหันไปใช้สินค้าทดแทน ทำให้การขายลดลง ต้องลดราคาขาย เพื่อไม่ให้สินค้าเน่าเสียไป

คำสำคัญ: ผลิตภัณฑ์ตาลโตนด การเปลี่ยนแปลง พลวัตและการดำรงอยู่

Abstract

The purposes of this research paper was to study changes from the past to the present . It explored the factors affecting their existence and problems and as well as solutions to the problems faced of the product Palmyra Palm in the community Banlad District, Petchburi Province. Using qualitative research methods phenomenological methodology. The results showed that community leaders are joining forces to preserve the lifestyle and It is a source of learning for people to study Palmyra Palm. The change is both entrepreneurs were decreased due to popular work abroad.The

amount was reduced because of the processing by taking advantage of all the parts is to increase profit. The current material changed from natural materials as fiber in the production process. Another factor that makes the cost of living is not high maintenance plant can yield long-term. Geographical environment Suitable for planting a sweet taste than the other. neatness Gives customers confidence in the quality. The problem and the solution is not enough labor. It was invented to keep sugar palm convenient and more secure. Consumers turn to alternative products. The sales decline To reduce the sale price Not to be rotten to the product.

Keywords: the product Palmyra Palm, Conformation Change, The dynamics and existence

บทสรุปงานวิจัย

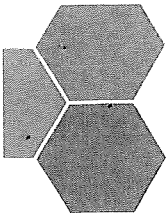
หลักการและเหตุผล

เพชรบุรีเป็นจังหวัดในภาคตะวันตก เป็นเมืองประวัติศาสตร์ ยาวนานตั้งแต่สมัยทวารวดี มีพื้นที่ประมาณ 6,225.138 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศมีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชันแล้วค่อย ๆ ลาดต่ำมาทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นสันปันน้ำแบ่งน้ำส่วนหนึ่งให้ไหลลงสู่ประเทศพม่าและอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรีสภาพเช่นนี้ทำให้ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบุรีอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และแร่ธาตุ ประชากรจังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีการทำนา สวนผลไม้ เลี้ยงสัตว์ การทำนาเกลือ ทำนาประมง และทำน้ำตาลโตนด (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี, 2560:ออนไลน์)

ปัจจุบัน “ต้นตาล” เป็นพืชเศรษฐกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของประชากรจังหวัดเพชรบุรี มีคุณค่าอนันต์ตั้งแต่ รากจรดใบ ภาพของต้นตาลที่ยืนต้นสูงตระหง่านตัดกับทุ่งนาเขียวขจี และสีเหลืองทอง เป็นธรรมชาติที่งดงามและพบเห็นได้ในทุกพื้นที่ของจังหวัดเพชรบุรีตั้งแต่อดีตสืบเนื่องจนถึงปัจจุบัน คนเพชรบุรีเรียนรู้และสืบทอดการใช้ประโยชน์จากต้นตาล จนเกิดเป็นภูมิปัญญาที่ซึมซับวิถีชีวิตของคนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่อง

โดยทั่วไปชาวชนบท ชาวนาจะปลูกข้าวและทำตาลควบคู่กันไป ส่วนใหญ่จะนิยมปลูกต้นตาลไว้บริเวณคันนา แต่ปัจจุบันมีการทำนา 2 ครั้ง เป็นผลให้ต้นตาลปรับสภาพไม่ทัน เพราะพื้นที่มีน้ำมากเกินไป กลายเป็นที่มีน้ำท่วมขัง ต้นตาลไม่ได้พักตัวที่เรียกว่า “แตงตัว” ในที่สุดก็ต้องยืนต้นตายภายในเวลาไม่นานนัก เพราะระบบนิเวศเปลี่ยนจากเดิม ไม่เป็นไปตามธรรมชาติส่งผลให้ต้นตาลนับพันต้นเริ่มที่จะมีใบที่แห้ง และสุดท้ายตาลเหล่านี้ก็จะยืนต้นตายในที่สุด ชาวบ้านที่ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ได้รวมตัวกันตั้งเป็นกลุ่มอนุรักษ์และสืบสานตาลโตนด โดยพื้นที่แห่งนั้นเป็นพื้นที่ปลูกและอนุรักษ์ต้นตาลที่เหลืออยู่เพียงแห่งเดียวในจังหวัดเพชรบุรี การรวมตัวกันเพื่ออนุรักษ์และสืบสานตาลโตนดนี้ เกิดจากความคิดของคุณลุงอนอม ภู่งเงิน ซึ่งมีความคิดว่าต้นตาลโตนดคือสัญลักษณ์ของเมืองเพชร แต่กลับมีจำนวนลดลงจนแทบจะหายไป จึงได้รวมตัวกับกลุ่มของชาวบ้านในชุมชนจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา และมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องของตาลโตนด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปลูก การเพาะขยายพันธุ์ การเก็บลูกตาลแบบโบราณของคนเมืองเพชร และการแปรรูปตาลแบบพื้นบ้าน ซึ่งถือเป็นภูมิปัญญาในวิถีแบบชนบทที่ปัจจุบันหาชมได้ยาก

จากการรวมตัวกันของคนภายในชุมชนเพื่อคิดหาวิธีต่างๆ เพื่อให้ตาลโตนดเกิดประโยชน์มากที่สุด จนสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง ส่งผลให้ได้รับความสนใจจากสื่อต่างๆจำนวนมาก เช่น การเข้ามาของนักท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการทำสารคดีเกี่ยวกับตาลโตนด เป็นต้น ผลที่ตามมาคือ ตำบลถ้ำรงค์ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิถีชีวิตที่หนึ่งของประเทศไทยที่ได้รับความนิยม แต่วิถีการท่องเที่ยวของตำบลถ้ำรงค์นี้ จะเน้นการ

ห้องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ การดูงานเป็นหลัก เป็นแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับวิถีชีวิต ซึ่งตาลโตนดเป็นจุดเด่นของที่ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี (เกษตร สว่างพนาพันธุ์, 2555)

จึงนำมาสู่การศึกษาพลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี เพราะในภาวะการณ์ปัจจุบันนี้ ผลผลิตจากตาลโตนดมีจำนวนน้อยลง ผลิตภัณฑ์ตาลโตนดจะสามารถดำรงอยู่ได้อย่างไร ต้องมีการปรับตัวอย่างไร เพื่อให้ตาลโตนดไม่สูญสลายกลายเป็นเพียงตำนาน

ดังนั้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันปัจจัยที่ทำให้ดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันและ ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี เพื่อทำความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่ทำให้ดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดหรือใช้สำหรับงานวิจัยอื่นๆ ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเป็นการมุ่งหมายที่จะศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันปัจจัยที่ทำให้ดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันและ ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลคือผู้ประกอบการทำน้ำตาลโตนดอยู่ในพื้นที่ ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มามากกว่า 5 ปี ผู้ประกอบการที่สืบทอดการประกอบอาชีพทำตาลโตนดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และ ลูกค้าที่เคยซื้อผลิตภัณฑ์ตาลโตนดที่ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มากกว่า 1 ครั้ง
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยคือ ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
4. ขอบเขตด้านเวลาใช้ระยะเวลาในการศึกษาและดำเนินการระหว่างเดือน ตุลาคม 2560 - มีนาคม 2561

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยพลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรีผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงได้รวบรวมเอกสารและสรุปเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กร ชุมชน การรวมกลุ่มและเครือข่าย

3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

4. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม

สนธยา พลศรี(2545:155-156) ได้เสนอการนำทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนได้หลายประการ ดังนี้

1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของสังคมและวัฒนธรรม เป็นวิธีการหนึ่งของการพัฒนาชุมชน ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของชุมชนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งเกิดขึ้นในระยะเวลา ยาวนาน สามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนได้

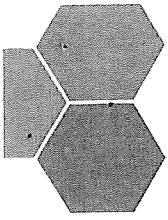
1.2 ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม มุ่งศึกษาปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สังคมและวัฒนธรรมดำรงอยู่ได้ ซึ่งเป็นแนวทางในการนำมาใช้วางแผนโครงการพัฒนาชุมชนได้เป็นอย่างดี

1.3 ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม ทำให้ทราบว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมต้องเกิดขึ้นในโครงสร้างหรือระบบของสังคมและวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง มีขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงและใช้เวลานาน เมื่อดำเนินงานพัฒนาชุมชนก็ต้องคำนึงถึงลักษณะดังกล่าวนี้ คือ ต้องดำเนินงานให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างและระบบที่สำคัญของชุมชน อันได้แก่ คน กลุ่ม และองค์กรชุมชน ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาและต้องใช้เวลาเช่นเดียวกัน แต่การพัฒนาชุมชนเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ในรูปของแผนและโครงการ จึงสามารถกำหนดระยะเวลาได้ไม่ต้องยาวนานเหมือนทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคม

1.4 ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม มีข้อจำกัดบางประการ เช่น ไม่มีการวางแผนและโครงการเป็นการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ บางกลุ่มมีความเจริญเติบโต บางกลุ่มไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ นักทฤษฎีมีหลายคน แต่ละคนอธิบายสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไว้แตกต่างกันออกไป ทำให้เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาชุมชนและสามารถดำเนินงานโดยป้องกันไม่ให้เกิดข้อบกพร่องเกิดขึ้นได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับบองค์กร ชุมชน การรวมกลุ่มและเครือข่าย

ลีลาภรณ์ นาครทรรพ อ้างถึงใน อนุชาติ พวงสำลี (2541: 239-258) ได้เสนอกรอบสำหรับเครื่องชี้วัดองค์การชุมชนที่เข้มแข็ง โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อดังนี้ ภูมิปัญญา ระบบความเชื่อระบบคุณค่าระบบความคิดของชุมชน ภูมิปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ระบบความคิดของชุมชน คือเครื่องยึดเหนี่ยวเชื่อมโยงคนในชุมชนไว้ด้วยกัน อันเป็นประเด็นที่สัมพันธ์กับเรื่องของการจัดการกลุ่ม/ชุมชน ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการควบคุมให้มนุษย์ปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ในขอบเขตที่พอดีไม่ตึงหรือหย่อนเกินไป ทำให้วิถีชีวิตในสังคมดำรงอยู่ได้ด้วยสันติสุขการจัดการกลุ่ม/องค์กรชุมชน เป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน เพราะองค์กรชุมชน คือ รูปแบบของการรวมตัวทางสังคม ทำให้เกิดอำนาจทางสังคมที่จะต้องถ่วงดุลกับอำนาจรัฐและอำนาจเงิน การชี้วัดความเข้มแข็งของกลุ่ม จึงดูจาก 6 องค์ประกอบสำคัญ คือ วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่ม กฎกติกาของกลุ่ม สมาชิกกลุ่ม กรรมการกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่ม และกองทุนของกลุ่มกระบวนการเรียนรู้ และการขยายเครือข่ายการเรียนรู้ ของชุมชน นับเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ชุมชนเข้มแข็งได้ เนื่องจากการยกระดับความสามารถในการคิด

วิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ หาทางเลือกของ 10 การแก้ปัญหาการตัดสินใจเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหาและการสรุปบทเรียนเพื่อยกระดับ สติปัญญาให้สูงขึ้น ซึ่งจะต้องมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ที่ควบคู่ไปกับการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กรชุมชนในด้านต่าง ๆ ผลการดำเนินงานขององค์กรชุมชน คือ เครื่องสะท้อนถึงระดับความเข้มแข็งของชุมชน การกำหนดตัวชี้วัด มักจะเน้นถึงผลของการดำเนินงาน (out come หรือ out put) ของกิจกรรมมากกว่ากระบวนการ (process) ฉะนั้น การวัดผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กรชุมชน จึงเน้นถึงการวัดผลที่เกิดกับชุมชนเป็นหลักทั้งทางด้านเศรษฐกิจและอาชีพด้านสังคมวัฒนธรรม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

Miller(1983) ได้ให้คำนิยามของความเป็นผู้ประกอบการในเชิงกลยุทธ์ไว้ว่าความเป็นผู้ประกอบการเป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมและมองหาช่องทางใหม่สู่ตลาดเพื่อเอาชนะคู่แข่งให้ได้ในทุกสถานการณ์โดยมีเลออร์ระบุว่าจะองค์ประกอบที่สำคัญของ

ความเป็นผู้ประกอบการมี 7 ประการคือ

1. การริเริ่มและการขยายธุรกิจ
2. การริเริ่มสิ่งใหม่ๆในธุรกิจ
3. การรับรู้การควบคุมตนเอง
4. การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ
5. มุมมองทางธุรกิจ
6. การยอมรับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน
7. ความเป็นอิสระสร้างสรรค์มีมุมมองที่เอื้อต่อการจัดหาทรัพยากรใหม่หรืออาจนำความสามารถเดิมไป

รวมกันเป็นโอกาสและแนวคิดลักษณะใหม่เพื่อเป้าหมายในการสร้างสรรค์ความมั่งคั่งและความมั่นคงแก่กิจการ

4. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะพร โรจน์พิทักษ์กุล (2550) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบการอนุรักษ์และส่งเสริมผลผลิตจากตาลโตนด กรณีศึกษาชุมชน ตำบลปากน้ำ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลของวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ส่งผลให้ผลผลิตน้ำตาล ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน คือ น้ำตาลสด มาตรฐานเลขที่ มผช. 38/2546 และน้ำตาลโตนด มาตรฐานเลขที่มผช. 113/2546 ผู้ประกอบอาชีพผลิตน้ำตาล มีการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนใช้ชื่อว่า “หมู่บ้าน น้ำตาลสด”เป็นฐานเสริมสร้างเศรษฐกิจ ชุมชนสังคม และเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มั่นคงต่อไป

ศุวิมล อังควาณิช, นภสมน นิจรัตน์(2556) ได้ศึกษาเรื่องการทำน้ำตาล โตนดใน อำเภอบ้านลาดจังหวัดเพชรบุรี: การเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมการปรับตัวสู่แนวโน้มการประกอบอาชีพ พบว่าเกษตรกรมีการปรับตัวโดยลดการทำน้ำตาลโตนดแต่เพิ่มการทำน้าพายยามใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ปรับวิธีการผลิตโดยแยกการผลิตเป็นทำน้ำตาล โตนดแท้ที่ราคาแพงกับทำน้ำตาลหลอมที่มีราคาดูกสอดคล้องกับความต้องการของตลาดรวมไปถึงแนวโน้มการคงอยู่ของอาชีพการทำน้ำตาล โตนดพบว่าการทำน้ำตาล โตนดแบบดั้งเดิม โดยใช้ผลผลิตน้ำตาลที่ได้จากต้นตาลที่ขึ้นตามหัวไร่ปลายนายังคงอยู่แต่มีปริมาณลดลงและอาจจะหายไปในเวลาอีกไม่เกิน 30 ปีมีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีและภูมิปัญญาบางส่วนการทำน้ำตาล โตนดจากสวนตาลในอนาคตมีแนวโน้มพัฒนาสู่ธุรกิจการเกษตรแบบบริษัทข้ามชาติ

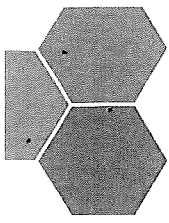
อุทัยวรรณ กุเทศ(2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในด้านการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากตาลโตนดบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า ชุมชนมีการปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่ยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยชุมชนได้มีการจัดการตนเองเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบนฐานเศรษฐกิจพอเพียงโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อสร้างรายได้เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ปกป้องรักษาธรรมชาติและวัฒนธรรม ทั้งยังสามารถเป็นรูปแบบการบริการการท่องเที่ยว และเป็นทางเลือกในการพัฒนาแก่ชุมชนอื่นๆ ต่อไป

เจตน์สฤกษ์ สังขพันธ์, เกิดถวา บุญปรากร, นันท์รัฐ สุริโย(2558) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหารภายใต้วิถีโหนดนาเลในคาบสมุทรสทิงพระพบว่า คนขึ้นตาลในอดีตจะประกอบอาชีพขึ้นตาลควบคู่กับอาชีพทำนา เนื่องจากต้นตาลโตนดจะขึ้นอยู่ตามคันนา เมื่อถึงเดือนที่ทำนาก็ทำนาตามปกติ แต่เมื่อถึงเดือนที่ทำน้ำตาลได้ก็จะมาทำควบคู่กับการทำนาด้วยทั้งนี้ต้นตาลสามารถนำมาทำประโยชน์ใช้ในครัวเรือนได้ตั้งแต่ ผล ราก ใบ กิ่งก้าน หรือลำต้น ซึ่งทำให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร กรรมวิธีการเกี่ยวตาลโตนดต้องใช้ทั้งอุปกรณ์ และความชำนาญและยุ่งยากซึ่งผ่านกระบวนการเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่น ภูมิปัญญาในการขึ้นต้นตาลเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญในการขึ้นต้นตาล การนำน้ำตาลสดมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้ผลผลิตและนำรายได้มาสู่ครัวเรือนสูงจึงทำให้การขึ้นตาลยังคงมีการสืบทอด

วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องพลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรีเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยาโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามโดยตรงด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่เป็นหลักและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้ประกอบการน้ำตาลโตนด ในตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีจำนวน 5 คน ผู้นำในชุมชนตำบลถ้ำรงค์ จำนวน 1 คน และลูกค้าที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ตาลโตนด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์โดยสร้างแนวคำถามสำหรับผู้ประกอบการน้ำตาลโตนด ผู้นำในชุมชนตำบลถ้ำรงค์ และลูกค้าที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ตาลโตนด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 11 คน และแบบสังเกตโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้ประกอบการ ผู้นำในชุมชนและลูกค้า เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์วิเคราะห์จัดแยกหมวดหมู่สังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป
3. สร้างเครื่องมือวิจัยเริ่มจากศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารต่างๆและสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแนวคำถามหลังจากนั้นจึงกำหนดประเด็นหลักประเด็นย่อยเพื่อให้สร้างประเด็นความสำคัญหลักในการสัมภาษณ์และครอบคลุมเนื้อหาที่ศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแหล่งข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้
 - 4.1 ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิแหล่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจงเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคำถามที่ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนด
 - 4.2 จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิศึกษาจากเอกสารหนังสือต่างๆเกี่ยวกับพลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
5. ตรวจสอบข้อมูลหลังจากเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์จะนำมาตรวจสอบความครบถ้วนความสมบูรณ์ของข้อมูลผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีแบบสามเส้าคือการตรวจสอบแหล่งข้อมูลหากข้อมูลที่ได้มีความขัดแย้งไม่ตรงกับ

ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลคนใดคนหนึ่งผู้วิจัยนำคำถามเดิมสอบถามผู้ให้ข้อมูลอีกครั้งในเวลาต่างกันเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความชัดเจน (สุภางค์ จันทวานิช, 2545)

6. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สังเกตมาวิเคราะห์และจัดแยกหมวดหมู่ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปนำข้อสรุปที่ได้ปรึกษาอาจารย์เพื่อหาคำตอบหรือข้อสรุปของงานวิจัยในครั้งนี้

ข้อค้นพบ

การศึกษาเรื่องพลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรีเป็นวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยมีแนวคำถามการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นมาของชุมชนและการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันรวมถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของชุมชนที่ทำตาลโตนดใน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

จากการสัมภาษณ์นายถนอม ภูเงิน ผู้นำชุมชนจัดตั้ง “กลุ่มอนุรักษ์และสืบสานตาลโตนด” นายถนอมยึดอาชีพทำสวนตาลโตนดมาตลอด เห็นถึงการลดลงของจำนวนการปลูกตาลโตนด จึงรวมกลุ่มกับชาวบ้านจัดตั้ง “กลุ่มอนุรักษ์และสืบสานตาลโตนด” ขึ้นที่ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องของตาลโตนด ทั้งเรื่อง การปลูก การเพาะขยายพันธุ์ การเก็บลูกตาลแบบโบราณของคนเมืองเพชร และการแปรรูปตาลแบบพื้นบ้านบนพื้นที่ 10 ไร่ เป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาตาลโตนดหรือเรียกว่า ‘สวนตาลลุงถนอม’ ภายใต้นิมิตตาลกว่า 450 ต้น ปลูกเป็นแนวยาวอย่างเป็นระเบียบ สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชน โดยตั้งแต่ พ.ศ. 2534 เริ่มจากคัดต้นพันธุ์ดีเพื่อใช้เป็นต้นพ่อแม่พันธุ์ พันธุ์ตาลที่ปลูกคือ ตาลพันธุ์ไข่ ลงมือปลูกเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม ปี 2535 อายุตาล 26 ปี เป็นตาลตัวผู้ครึ่งหนึ่งและเป็นตาลตัวเมียครึ่งหนึ่งสามารถทำน้ำตาลได้ทุกปี ปัจจุบันเปิดให้ผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมและเรียนรู้วิถีชีวิตการทำสวนตาล

การเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดแบ่งการเปลี่ยนแปลงเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบการ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านกระบวนการผลิต จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบไปในทางเดียวกันทั้ง 3 ด้าน

ด้านการประกอบการ นายถนอม ภูเงิน กล่าวว่า “ปัจจุบันจำนวนการปลูกลดลง จำนวนผู้ประกอบการก็ลดลงในอดีตทุกครัวเรือนจะทำตาลโตนด แต่คนในปัจจุบันไม่นิยมทำตาลโตนดกันเป็นอาชีพหลักส่วนมากจะทำเป็นอาชีพเสริม รุนลูกหลานนิยมไปทำงานต่างถิ่นประกอบอาชีพอื่น คนที่ทำอยู่ในปัจจุบันก็มีแต่คนรุ่นพ่อแม่เป็นส่วนใหญ่ คนรุ่นก่อนที่ยังทำตาลโตนดจึงพยายามที่จะรวมกลุ่มกันเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์อาชีพการทำตาลโตนดให้คนรุ่นหลังได้สนใจมากขึ้น ชี้แนะถึงประโยชน์ของการปลูกตาลในวันนี้เพื่อประโยชน์ในอนาคต”

ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการคนที่ 1 กล่าวว่า “ผลิตภัณฑ์ตาลโตนด ในระยะหลังตาลมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ เพราะ ต้นตาลสามารถทำประโยชน์ทุกส่วน โดยการนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไม่ใช่แค่จะนำมาบริโภคเพียงแค่น้ำตาลโตนดเท่านั้น ทั้งต้นตาล นำไปประดิษฐ์ของใช้ต่างๆเช่น เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น กาบตาล นำไปทำเชือก เครื่องจักรสาน เป็นต้น ใบตาล นำไปทำของเล่น ของใช้ เป็นต้น ผลตาล นำไปทำอาหาร ขนม เป็นต้น และช่อตาล นำไปทำน้ำตาลปึก เป็นต้น ชาวบ้านจึงหันมาตัดต้นตาลขายเพื่อเพิ่มรายได้”

ด้านกระบวนการผลิต ผู้ประกอบการคนที่ 2 กล่าวว่า “ กระบวนการในการทำก็ยังคงเหมือนเดิมในอดีต แต่อาจจะมีผู้ประกอบการบางรายที่เปลี่ยนแปลงกระบวนการหรือวัสดุอุปกรณ์ไปตามยุคสมัย เช่น สมัยก่อนใช้กระบอกลูกไม้ ไม้ที่ใช้รองน้ำตาลโดนด นำไปรมควัน ใส่เกลือไม่พะยอมไปเล็กน้อยเพื่อกันบูด แต่ในปัจจุบันมีผู้ประกอบการบางรายใช้ไฟเบอร์แทนกระบอกลูกไม้ ไม้ ซึ่งไฟเบอร์ไม่สามารถนำมารมควันได้ ทำให้ไม่สะอาด น้ำตาลอาจจะบูด จึงใส่สารกันบูด ซึ่งไม่ดีต่อสุขภาพ ”

2. ปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโดนด

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโดนดแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านต้นทุน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยด้านชื่อเสียง

2.1 ปัจจัยด้านต้นทุน ต้นตาลเป็นพืชที่ใช้ต้นทุนในการลงทุนไม่สูง เพราะตาลเป็นพืชที่ปลูกรายง่าย แต่ต้องการแสงแดดที่เพียงพอ สวนตาลที่ไม่มีต้นไม้ใหญ่บังแดด ทำให้ต้นตาลสามารถรับแสงแดดได้เต็มที่ การดูแลตั้งแต่ปลูกจนถึงปัจจุบันไม่ต้องใส่ปุ๋ยไม่ต้องรดน้ำ และไม่ต้องฉีดยา แคเพียงหมั่นดูแลระวังไม่ให้เถาวัลย์คลุม ตัดแต่งไปเรื่อยๆ จนอายุประมาณ 10 ปี ถึงจะเริ่มให้ผลผลิต หรืออย่างช้าที่สุดก็เกิดประมาณ 20 ปี หากมีการบำรุงรักษาที่ดีจากรุ่นสู่รุ่น ต้นตาล จะทำให้ต้นตาลยิ่งอายุมากขึ้นจนสามารถอยู่ได้กว่า 200 ปี และตาลนั้นเมื่ออายุยังต้นแก่ก็จะมีดี ให้ผลผลิตดี และรสชาติน้ำตาลจะหวาน เข้มข้นมากกว่า น้ำตาลที่ได้จากต้นอ่อน

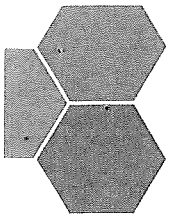
2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ของจังหวัดเพชรบุรีมีความเหมาะสมที่จะปลูกตาลโดนด ทั้งสภาพแวดล้อม ดิน ฟ้า อากาศทำให้น้ำตาลโดนดของที่นี่มีรสชาติหอมหวานกว่าที่อื่นๆ น้ำตาลโดนดในสวนแห่งนี้ได้ขึ้นทะเบียนน้ำตาลโดนดบ้านลาดเป็นสินค้าอันเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ เครื่องหมาย GI (Geographical Indications) เพื่อเป็นเครื่องหมายรับรองว่าเป็นน้ำตาลโดนดแท้จากเพชรบุรี

2.3 ปัจจัยด้านชื่อเสียง ต้นตาลโดนดถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี เมื่อกล่าวถึงน้ำตาลโดนดผู้บริโภคส่วนใหญ่ก็จะนึกถึงน้ำตาลโดนดของจังหวัดเพชรบุรี น้ำตาลจากต้นตาลโดนดของจังหวัดเพชรบุรี จะมีรสชาติที่โดดเด่น หอมอร่อย มีให้ทานทั้งปีโดยเฉพาะในฤดูหนาวจะอร่อยเป็นพิเศษ เพราะในช่วงฤดูหนาวน้ำตาลจะหยดได้มาก โดยน้ำตาลที่ได้จากต้นตาลโดนดแต่ละต้นจะหวานอ่อนหวานเข้มข้นเท่ากันแต่หากทานสดๆ หลังการเก็บลงมาจากต้นโดยไม่ต้องต้มจะอร่อยมาก

3. ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของผลิตภัณฑ์ตาลโดนด

3.1 ด้านแรงงานที่มากขึ้นเก็บตาลโดนดมีจำนวนไม่เพียงพอเนื่องจากเป็นหน้าที่ที่มีความเสี่ยงสูง ผู้นำชุมชนจึงนำร่องโดยการประยุกต์ใช้ไม้สองมาปักทำเป็นนั่งร้านขึ้นครั้งเดียวสามารถเดินได้ตลอดแถวของตาล เริ่มจากการปลูกไม้ศรีสุข ในจังหวัดเพชรบุรีมีปลูกมากเป็นไม้ที่ไม่ออกดอกและมีลำใหญ่ตัดต้นไม้แล้วปักคู่กับต้นตาลห่างจากโคนสองซอก ติดคานข้างบน ตาลแถวหนึ่งมีประมาณ 20-30 ต้น สามารถขึ้นทีเดียวแล้วเก็บตาลได้ทั้งแถว เป็นวิธีการประยุกต์ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและหันมาประกอบอาชีพทำตาลโดนดมากขึ้น

3.2 ด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันเศรษฐกิจเติบโตลดลง ผู้บริโภคน้ำตาลโดนดน้อยลง ส่วนใหญ่เลือกซื้อสินค้าทดแทนมากกว่า เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย เช่น ใช้น้ำตาลทราย แทนน้ำตาลปีบ ทำให้กำไรในการขายน้ำตาลโดนดลดลงเช่นกัน ผลิตภัณฑ์ตาลโดนดมีอายุสั้นจึงไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน อาจไม่ได้ขายในราคาที่ตั้งไว้ต้องมีการลดราคาเพื่อให้สินค้าขายได้ไม่เสียหาย

สรุปผลการวิจัย

ชุมชนทำตาลโตนด อำเภอ บ้านลาด จังหวัด เพชรบุรี มีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ เพื่ออนุรักษ์การทำตาลโตนด และเป็นแหล่งเรียนรู้ ให้ผู้ที่สนใจมาศึกษาเรียนรู้ มีการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ในด้านต่างๆ ทั้งการประกอบการ ที่ในปัจจุบันมีจำนวนลดลงจากในอดีต เนื่องจากนิยมไปทำงานต่างถิ่น มีการลดลงของจำนวนต้นตาล เพราะ การแปรรูปโดยใช้ประโยชน์จากทุกส่วนของต้นตาลเป็นการเพิ่มกำไรได้มากกว่าการขายเฉพาะน้ำตาลโตนดหรือผลตาลโตนด ชาวบ้านจึงตัดต้นตาลขาย วัสดุอุปกรณ์ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป จากวัสดุธรรมชาติเป็นไฟเบอร์ ซึ่งกระบวนการในการผลิตอาจจะไม่ปลอดภัย 100%

ปัจจัยที่ทำให้มีการดำรงอยู่ คือ ต้นทุนในการปลูกตาลไม่สูงนัก ดูแลง่าย ตาลสามารถให้ผลผลิตได้ในระยะยาว สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ของจังหวัดเพชรบุรี เหมาะแก่การปลูกตาลโตนด ให้มีรสชาติหอมหวานกว่าที่อื่น ความมีชื่อเสียงของ ตาลโตนดเพชรบุรี ทำให้ลูกค้าใส่ใจในคุณภาพ

ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา คือ แรงงานไม่เพียงพอเนื่องจากอาชีพเก็บตาลโตนดมีความเสี่ยงสูง จึงเกิดการนำร่องประยุกต์การเก็บตาลให้สะดวกและปลอดภัยมากขึ้น เศรษฐกิจในปัจจุบันเติบโตลดลง ผู้บริโภคหันไปใช้สินค้าทดแทน ทำให้การขายลดลง ต้องลดราคาขาย เพื่อไม่ให้สินค้าเน่าเสียไป

ข้ออภิปราย

จากการศึกษาเรื่องพลวัตและการดำรงอยู่ของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดในชุมชน อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี ทำให้ผู้วิจัย พบว่า คนรุ่นก่อนที่ยังทำตาลโตนดพยายามที่จะรวมกลุ่มโดยใช้ชื่อว่า "กลุ่มอนุรักษ์และสืบสานตาลโตนด" เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์อาชีพการทำตาลโตนดให้คนรุ่นหลังได้สนใจมากขึ้น ซึ่งเน้นถึงประโยชน์ของการปลูกตาลในวันนี้เพื่อประโยชน์ในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณะพร โรจนพิทักษ์กุล (2550) ที่พบว่า ผู้ประกอบอาชีพผลิตน้ำตาล มีการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนใช้ชื่อว่า "หมู่บ้านน้ำตาลสด" เป็นฐานเสริมสร้างเศรษฐกิจ ชุมชนสังคม และเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มั่นคงต่อไป และ ผลิตภัณฑ์ตาลโตนด มีจำนวนลดลงเรื่อยๆ เพราะ ต้นตาลสามารถทำประโยชน์ทุกส่วน โดยการนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ทั้งเฟอร์นิเจอร์ ของเล่น ขนมต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กาญจนา บุญส่ง (2554) ที่พบว่า การนำประโยชน์จากตาลมาใช้ในเชิงพาณิชย์มากขึ้น มีการทำน้ำตาลโตนดลดลง มีผลิตภัณฑ์จากตาลเพิ่มมากขึ้นอย่างหลากหลาย เช่น ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล

นอกจากนี้ปัญหาที่พบ คือ ปัจจุบันคนทำอาชีพปลูกตาลโตนดลดน้อยลง คนรุ่นใหม่ไปประกอบอาชีพอื่น ต้นตาลมีจำนวนลดน้อยลง แรงงานที่มากขึ้นเก็บตาลโตนดมีจำนวนไม่เพียงพอเนื่องจากเป็นหน้าที่ที่มีความเสี่ยงสูง และเศรษฐกิจเติบโตลดลง ผู้บริโภคน้ำตาลโตนดน้อยลง ส่วนใหญ่เลือกใช้สินค้าทดแทนมากกว่า เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับวิจัยของ สุวิมล อังควาณิช (2556) ที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ จากลักษณะอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น รายได้เป็นตัวเงินที่ได้จากการทำงานในระบบ รวมทั้งค่าครองชีพที่สูงขึ้น ล้วนส่งผลกระทบต่อความนิยมในการประกอบอาชีพการทำน้ำตาลโตนดลดลงทิศทางเดียวกับการเปลี่ยนแปลงความต้องการของลูกค้าที่เน้นราคาถูกมากกว่าสิ่งอื่น จึงหันไปหาสิ่งทดแทน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 จากการวิจัยพบว่าอาชีพการทำน้ำตาลโตนดเป็นอาชีพเก่าแก่ตั้งแต่บรรพบุรุษและคนที่จะประกอบอาชีพนี้จริงจึงมีลดน้อยลงจากอดีต จึงควรที่จะอนุรักษ์ไว้ ควรสร้างแรงจูงใจในการทำอาชีพนี้ให้คนรุ่นหลังได้เห็นมากขึ้น และปรับเปลี่ยนไปตามยุคตามสมัยเพื่อการเข้าถึงลูกค้าและผู้ประกอบการรุ่นใหม่มากขึ้น

1.2 ผลผลิตจากตาลโตนดอาจจะไม่เป็นที่นิยมเหมือนสมัยก่อน เนื่องด้วยปัจจัยหลายอย่าง ควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าในทุกๆสถานการณ์และเพื่อครองส่วนแบ่งการตลาดให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการใช้สื่ออื่นๆในการขายและทำการตลาด เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา บุญส่งและคณะ. (2554). แนวทางการสืบสานวัฒนธรรมตาลเมืองเพชรที่เอื้อต่อวิถีชีวิตของ ชุมชนบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี. วิทยากรส่งเสริมวัฒนธรรม. กระทรวงวัฒนธรรม.

เกสร สว่างพนาพันธ์. (2555). ศักยภาพทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนตาลโตนด: กรณีศึกษาชุมชนตาลโตนด ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เจตน์สุภะสิทธิ์ สังข์พันธ์ เกิดถวา บุญปรกาการ และนันทรัฐ สุริโย (2558). คนขึ้นตาล กับความมั่นคงทางอาหารภายใต้วิถีไหนดในคาบสมุทรสทิงพระ. ใน เอกสารการประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 6 วันที่ 25-26 มิถุนายน 2558 ณ หอประชุมคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

สักขณพาร โรจน์พิทักษ์กุล. (พฤษภาคม 2549-มีนาคม 2550). การพัฒนารูปแบบการอนุรักษ์และส่งเสริมผลผลิตจากตาลโตนด กรณีศึกษาชุมชนตำบลปากน้ำ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารศึกษาศาสตร์. 18(2), น.49-62.

ลีลาภรณ์ นาครทรรพ และคณะ, บรรณาธิการ. 2538. ตัวชี้วัดสำหรับงานพัฒนาชนบท : ประสบการณ์จากนักพัฒนา. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา, อ้างถึงใน อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจอ่า, บรรณาธิการ. 2541. การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สนธยา พลศรี. (2545). ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. ข้อมูลจังหวัดเพชรบุรี. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2560. จากเว็บไซต์:

<http://www.phetchaburi.go.th/phet2/CODE/main#3>

สุภางค์จันทวานิช. (2545). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล อังควาณิช และคณะ. (2556). การทำน้ำตาลโตนดใน อำเภอบ้านลาดจังหวัดเพชรบุรี: การเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมการปรับตัวสู่แนวโน้มการประกอบอาชีพ. วารสารรามคำแหงฉบับมนุษยศาสตร์. 32(1), น.1-16.

อุทัยวรรณ ภูเทศ.(2559). การพัฒนาศักยภาพของชุมชนในด้านการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากตาลโตนดบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 5(2), น.193-204.

Miller, Danny. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. Management Science, 29(7), 770791.